

Slovenský zväz vzpierania

Komisia masters

Junácka 6, 832 30 Bratislava

Ročník: XXVII, číslo: 104

Bratislava 16.02.2024

S P R A V O D A J 1 / 2024

Jaroslav CHEBEŇ

* 08.06.1946 Banská Bystrica + 07.02.2024 Ľubietová

Narodil sa 8.6.1946 v B. Bystrici. Hneď ako začal prepletať nohami, bol neposedný, plný energie. Nestačilo mu, že ho otec povláčil pri hľadaní húb, čučoriedok, černíc, malín alebo lieskocvov po všetkých chotároch v Ľubietovej. Jeho p. učiteľka mu už v 4. „ľudovej“ vyhládla zápasnícky oddiel v B. Bystrici, aby sa chlapec vybíjal v športe a nie v škole.

A tak sa začala športová kariera. Po dvoch rokoch tréningov vyhruvá majstrovstvá kraja ml. dorastu ako žiak (bol ostaršený). No nebol spokojný so zápasením. Vtedy v Lokomotive Banská Bystrica trénovali spolu aj boxeri a vzpierači. Stále viac sa mu pozdávalo vzpieranie, začal posilovať s činkami a popri tom zápasil v krajskom prebore družstiev a jednotlivcov. Vyskúšal si aj box, no keď po jednom údere videl tie povestné hviezdičky, hneď vedel kam patrí. Ako 14 ročný prechádza definitívne do vzpieračského oddielu a pri vzpieraní zostal prakticky do konca svojej životnej cesty..

Prvým trénerom mu bol p. Oto Slivka – majster športu, ktorý práve prišiel z vtedy najsilnejšieho oddielu v republike, z Dukly Plzeň. Ešte raz chcel skúsiť niečo iné. Futbal miloval a tak skúšal popri vzpieraní aj futbalové tréningy v Partizáne B. Bystrica. Prišla však jeseň a s ňou plúšte a zima a to mu nie veľmi voňalo. Lepšie bolo v teplúčku telocvične vzpierania. Na jar, s prvými lúčmi slnka sa vybral na futbalový tréning. Tréner, Šori Lehotský, ho vyhodil. Pochopiteľne a tak mu zostal futbal len „rekreačnou“ láskou.

V r. 1963 oddiel vzpierania prechádza z Lokomotívy do novovzniknutej TJ Partizán B.Bystrica, kde vzpierači získavajú oveľa lepšie podmienky. Tu sa začína rapidný výkonnostný rast mladého vzpierača. Oddiel postúpil z krajských majstrovstiev do 2. ligy skupina C – Slovensko. Neskôr, v r. 1970, sa prebojovali do 1. celoštátnej ligy a o dva roky neskôr do extraligy – najvyššej súťaže v bývalom Československu. V nej sa udržali len jeden rok. Nasledovali 3 roky v 1. celoštátnej lige. V r. 1977 vďaka reorganizácii túto súťaž opúšťajú a súťažia v Slovenskej národnej lige až do r. 1987. Pri dobrom aj v zlom stál a bol oporou aj náš Jaroslav Chebeň, vtedy už 41 ročný. Banskobystrické vzpieranie opustil len na dva roky, keď vojenčil v Dukle Senica.

Za tie dlhé roky dosiahol pekné úspechy s družstvom a aj ako jednotlivec. Bol reprezentantom ČSSR a SSR, vytvoril 3 čl., 18 slovenských rekordov a 8x bol majstrom SSR. Popri aktívnej športovej činnosti sa venoval celé tieto roky aj funkcionárskej činnosti a na súťažiach fungoval ako tréner resp. rozhodca.

Samozrejme ani vek, ani zranenia (2x operácia menisku, 2x operácia Achillovej šľachy, roztrhnutie štvorhlavého svalu na pravej nohe, ťažkosti s chrbticou) ho neodradili od ďalšej

kariery. Od prvopočiatku má chuť biť sa, vyhrávať a spoľahnúť sa iba sám na seba. A vzpieranie o tom je – tam Ti nikto nepomôže.

Začína jeho veteránska kariera. Už v roku 1987 sa stáva korešpondenčným majstrom sveta výkonom 300 kg. Nasledujú World Masters Games 1989 (Svetové veteránske hry) v dánskom Aarlborgu, kde obsadzuje 2. miesto vo svojej kategórii za 287,5 kg; Na to 2. miesto na WM 2000 v rakúskom Mattersburgu za výkon 275 kg. Tu ho aj objavili funkcionári z viedenského klubu AC Nord Wien – poznali ho už z Dánska. A on: „Prečo nie?“. „Dajte mi prácu, bývanie a som Váš“. Tak sa aj stalo. Konečne bude mať niečo z toho nádherného športu. Doteraz do neho len dával. V r. 1991 odchádza do Viedne. Po práci trénuje, vzpiera za AC Nord a pripravuje sa na svoje ME a MS veteránov. Doma zakladá súkromný oddiel JIM klub Banská Bystrica spolu s Igorom Gurským a Mirom Balážom. Ešte do r. 2006 získal 3. miesto na WMG v Portlande (USA), skadial si odskočil na Havajské ostrovy, kde prežil nádherných 10 dní. Potom ešte získal 4x 2. miesto na MS, 2x 4. miesto na MS, 2x 1. miesto na ME, 6x 2. miesto na ME a k tomu 11. titulov na majstrovstvách Slovenska veteránov

Najviac bol spokojný s r. 2005, keď na ME v domácom prostredí Dolného Kubína, ako 59 ročný, získal striebornú medailu za výkon 240 kg v dvojboji a v absolútnom poradí všetkých zúčastnených pretekárov (470) podľa Sinclair/Melzerových tabuliek skončil na 17 mieste. A ešte jeden jeho výsledok stojí za pozornosť: V roku 1993, ako 47 ročný, vyhral na 1. majstrovstvách Slovenska (v prvom roku samostatnosti Slovenska). Medzi mladíkmi zvíťazil v hmotnostnej kategórii do 99 kg výkonom 272,5 kg v dvojboji a získal titul Majstra Slovenska.

V r. 2007 ho prikvačil, ako sám poznamenal, „malý“ infarktík a v r. 2008 si pre zmenu odkosil dva prsty na nohe, ale nekončí, len ho to pribrzdilo.

Keď dosiahol dôchodkový vek, začal sa venovať intenzívnejšie svojim trom vnukom (sám mal dve dcéry). Dával im a učil ich to, čo takí chlapci potrebovali mať a vedieť. Chodí a pracuje na chalupe v Lubietovej, kde je aj kus záhrady. Sám hovorí, že má toľko roboty, že nemá čas na prácu.

Záverom treba dodať, že vo veľkej láske spomínal na rodičov, že mu nezakazovali športovať, na manželku Irenku, že mu to toľko rokov tolerovala, rodine za pochopenie veď často chýbal doma pre tréningy, sústreďenia, výjazdy na preteky po celej republike, neskôr ako veterán za výjazdy po polovici Európy a USA, ktoré stáli nemálo finančných prostriedkov, ktoré by sa možno zišli aj inde.

Bola to však krásna cesta, ktorú mu vytýčil a nasmeroval šport. Nič však neľutoval a vždy sa o vzpieraní vyjadroval ako jednej veľkej láske, ktorá ho sprevádzala prakticky po celý jeho aktívny život.

Jeho životným krédom bolo:

„Ak chceš, zvíťaziš. Ak chceš zvíťaziť, musíš drieť. Ak budeš drieť, tak to dokážeš“.

Na poslednej ceste do vzpieračského nebička sa s ním prišli rozlúčiť aj vzpierači v slušnom zastúpení. Medzi smútočnými hosťami boli Kamila Gurská, Ľubica Valentová, Andrej Beskyd, Rudolf Brdečka, Milan Bachár, Erich Stračina, Igor Svoreň a František Kalhotka. Postupne sme vyjadrili manželke Irenke, dievkam Jaroslave, Drahoslave a celej rodine úprimnú a hlbokú sústrasť nad odchodom skvelého športovca a otca rodiny.

Kontakt: telefón: 02/ 62246 021
mobil: 0903 590 597

National Masters Chairman
Ing. Jozef Sedlár
851 04 Bratislava, Mamateyova 14

